

A gyümölcsfák bemeszelése. *A kert*, 1895. évi I. évfolyam 1. számából

A gyümölcsfák tömeges és nagymérvű elpusztulása a fagykárok következtében csak ritkán szokott a tulajdonképeni téli hónapok alatt bekövetkezni, akkor t. i. midőn a hőmérsék mélyen a fagypont alá száll és huzamos ideig tart, ami normális viszonyok közt csak kivételesen fordul elő, — mint pl. az 1880. és 1890-iki rendkívüli szigorú és zord telek alkalmával történt; — a leggyakoribb fagykárok januáriustól márcziusig állanak be, midőn a nappali hőmérsék annyira feléleszti, s életre kelti a fák napsütötte oldalát, hogy a nedvkeringés megindul; ha ilyen enyhe téli napok után éjjelre hirtelen fagyok állanak be, ezek a legveszedelmesebbek és legkártékonyabbak a gyümölcsfákra nézve, mert ezek a működésnek indult fanedvével telített sejteket elroncsolják s nagyobb pusztításokat okoznak az állandó egyenletes hidegnél.

Ezen fagykárok ellensúlyozására és megakadályozására hathatós óvószerrel rendelkezünk a mészben.

Tudjuk ugyanis és természettanilag be-bizonyított tétel az, hogy a fekete, vagy egyáltalán a sötétebb színű tárgyakon a nap sugarai intenzívebben összpontosulnak, mint a világosabb tárgyakon, s ez adja meg magyarázatát annak, hogy a sok helyütt szokásos mészlejjel való bemeszelés a gyümölcsfákat megóvja eme nagyon is érzékeny károktól. Azért is nem lehet eléggé ajánlani, a gyümölcsfáknak mésztejjel való bemázolását.

De ezen egyszerű szerben nemcsak ilyen hathatós óvószeret birunk a fagykárok ellen, hanem ez még más irányban is jótékonyan hat a fákra; alatta ugyanis szép, üde, egészséges és simává lesz a kéreg; a fentebb vázolt oknál fogva nyáron át is védi a fák törzseit a nap égető sugarai ellen; minélfogva az elpárolgás is nagy mértékben ellensúlyoztatik, ami szintén a fák előnyére válik.

Továbbá elpusztítja a fakéreg repedésében menhelyet kereső különféle kártékony rovarok és lepkék álczáit és petéit. Minél fogva a legmelegebben ajánljuk a gyümölcsfák törzseinek, sőt még a vastagabb ágainak is ily mésztejjel, vagyis higitott mésszszel való bekenését.

Ezen mésztejbe a rovar-pusztító hatás fokozására ajánlatos még a víz közé hig trágyalevet is keverni, és hogy azt az esőzések lemosása ellen biztosítsuk, még valamelyes enyvvet is keverhetünk hozzá.

Sokan szemsértőnek találják ezen bemeszelést, s ennek ellensúlyozására marhavért, kormot vagy hamut is szoktak bele vegyíteni; de ez nemcsak, hogy felesleges, hanem épenséggel czéltalan és észszerűden, mert ez által ismét csak a fakéregéhez hasonló színű mázt érünk el, a mely a napsugarakat épen úgy összpontosítja magához, mintha a fák törzsei semmivel sem volnának bekenve.

Ismerünk kertészeteket, ahol ezen bemeszelés nyáron át is alkalmazásban van, s nagy örömünkre szolgál constatalhatnunk, hogy ott a fák csak úgy duzzadnak az erőtől és üdeségtől, s a hernyók kártételeit alig ismerik.

Sokan, csakhogy ellenkezési mániájukat kielégíthessék, azt szokták ellenérvül felhozni, hogy ez által a fák transspirációjának gát vették, — ez azonban nem egyéb alaptalan és be nem bizonyítható ráfogásnál.

Moenich Károly

2012. Nagyvárad felé félúton...

2010. Kecskemét, fagyléc